

I

(Informacja)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie wniesione w dniu 1 lipca 2004 r. przez Showa Denko K.K. od wyroku wydanego w dniu 29 kwietnia 2004 r. przez drugą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, T-244/01 do T-246/01, T-251/01 oraz T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

(Sprawa C-289/04 P)

(2004/C 239/01)

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 29 kwietnia 2004 r. przez drugą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, T-244/01 do T-246/01, T-251/01 oraz T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione zostało do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 1 lipca 2004 r. przez Showa Denko K.K. (sprawa T-245/01⁽¹⁾) z siedzibą w Tokyo (Japonia), reprezentowaną przez M. Dolmans'a, J. Temple Lang'a i P. Werdmullera, adwokatów.

Skarżący wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku w sprawie T-245/01, Showa Denko K.K. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich w części;
- obniżenie wysokości grzywny Skarżącego do kwoty 6.960.000 euro lub o kwotę, którą Trybunał uzna za właściwą wedle własnego uznania; oraz
- podjęcie innych kroków, które Trybunał Sprawiedliwości uzna za odpowiednie.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący podnosi, że brak jest symptomów tego, że grupa Skarżącego lub ściśle kierownictwo uczestniczyło w kartelu, brak jest dowodów na to, że Skarżący uczestniczył w naruszeniach w sposób wyrachowany, umyślny i świadomy, a także, że brak jest z pewnością dowodów na to, że odnosiło się to w większym stopniu do Skarżącego niż do innych uczestników. Nie ma zatem żadnego uzasadnienia dla wyróżnienia Skarżącego i zastosowania specjalnego „czynnika odstrasającego” w stosunku do niego.

Jeżeli grzywna obliczona w inny sposób musi zostać z tego powodu podwyższona w celu odstraszenia, wtedy wysokość podwyżki musi być oparta w sposób racjonalny na korzyści, jakiej przedsiębiorstwo oczekiwało wskutek tego naruszenia. Taka podwyżka może być tylko oparta na obrocie przedsiębiorstwa na rynku dotkniętym przez naruszenie, z uwzględnieniem prawdopodobieństwa wykrycia.

„Rozmiar” przedsiębiorstwa lub grupy na rynkach niedotkniętych przez naruszenie nie mają związku z oczekiwanymi korzyściami i bodźcami, by przedsiębiorstwo naruszyć mogło prawo, nie odnoszą się także do ryzyka wykrycia. Potwierdzają to analizy ekonomiczne. Rozmiar koncernu i jego finanse nie mają znaczenia dla obliczania jakiegokolwiek podwyżki koniecznej dla odstraszenia. Innymi słowy, rozmiar koncernu i jego finanse nie mogą być powodem do wyróżnienia Skarżącego i zwiększenia nałożonej nań grzywny.

Działanie takie jest dyskryminujące, nieproporcjonalne, arbitralne i nieoparte właściwym rozumowaniem.

Skarżący utrzymuje zatem, iż Komisja oraz Sąd Pierwszej Instancji nie miały racji opierając podwyżkę grzywny nałożonej na Skarżącego w celu „odstraszenia” na obrocie grupy Skarżącego w odniesieniu do produktów, które nie były dotknięte naruszeniem, bez żadnego ustalenia, że odstraszenie było konieczne oraz bez zidentyfikowania jakichkolwiek racjonalnych podstaw dla wielkości podwyżki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 17 z 19.1.2002, str.15.

Odwołanie wniesione w dniu 15 lipca 2004 r. przez SEC Corporation od wyroku wydanego w dniu 29 kwietnia 2004 r. przez drugą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, T-244/01 do T-246/01, T-251/01 oraz T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-307/04 P)

(2004/C 239/02)

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 29 kwietnia 2004 r. przez drugą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, T-244/01 do T-246/01, T-251/01 oraz T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione zostało do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 15 lipca 2004 r. przez SEC Corporation (sprawa T-251/01⁽¹⁾) z siedzibą w Amagasaki, Hyogo (Japonia), reprezentowaną przez K. Plateau, adwokata.

Skarżący wnosi do Trybunału o:

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof, wydanego dnia 20 kwietnia 2004 r., w sprawach Fleisch-Winter GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

a) uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w której rozstrzyga on, że Komisja uprawniona była do zastosowania wielkości obrotu z całego świata jako czynnika rozróżniającego przy ustalaniu kwoty bazowej grzywny nałożonej na Skarżącego;

(Sprawa C-309/04)

b) stwierdzenie nieważności artykułu 3 Decyzji ⁽²⁾, w brzmieniu zmienionym przez Sąd Pierwszej Instancji, w części, w której nakłada on na Skarżącego grzywnę w wysokości 6.138.000 euro lub przynajmniej znaczące dalsze obniżenie tej kary do wysokości, którą Trybunał uzna za właściwą; a także

(2004/C 239/03)

c) obciążanie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Skarżącego przed Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty:

Dnia 21 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy, Niemcy) wydanego dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawach Fleisch-Winter GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Główny Urząd Celny, Hamburg-Jonas). Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Skarżący podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji winien zostać uchylony z następujących powodów:

1) Naruszenie art. 253 TWE oraz zasady *ne bis in idem* i zasady słuszności poprzez zajęcie stanowiska, że Komisja, ustalając wysokość grzywny na SEC oraz w kontekście szczególnych okoliczności tej sprawy, nie jest zobligowana do wzięcia pod uwagę sankcji nałożonych wcześniej na SEC przez amerykańskie władze ds. konkurencji w oparciu o ten sam stan faktyczny.

1) Czy okoliczność, że na podstawie ustaleń urzędu celnego zachodzi podejrzenie, iż towar podlega przewidzianemu w prawie wspólnotowym zakazowi ekspedycji, zgodnie z którym zabroniona jest wysyłka z określonego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego lub do państwa trzeciego produktu podlegającego refundacji, wyłącza sama przez się istnienie wysokiej, przyjętej w obrocie jakości w rozumieniu art. 13 zdanie 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 ⁽¹⁾, bez względu na rzeczywistą jakość i popyt produktu w konkretnym przypadku?

2) Naruszenie art. 253 TWE oraz zasad słuszności i proporcjonalności, poprzez zajęcie stanowiska, że Komisja uprawniona jest do zróżnicowania kwoty bazowej grzywny nakładanej na strony w oparciu tylko o wielkość obrotu z całego świata, z pominięciem zakresu działalności SEC w EOG.

2) Czy złożone w krajowym wniosku o zapłatę zapewnienie co do wysokiej, przyjętej w obrocie jakości w rozumieniu art. 13 zdanie 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 należy do danych wymienionych w art. 11 ust. 1 akapit 2 w zw. z art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87?

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 2.2.2002, str.12.

⁽²⁾ Decyzja 2002/271/WE z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie zastosowania procedury z art. 81 TWE oraz art. 53 Porozumienia o EOG – Sprawa COMP/E-1/36.490 – Elektrody grafitowe (tłumaczenie nieoficjalne) (Dz.U. L 100 z 16.4.2002, str. 1).

⁽¹⁾ Dz.U. L 351, str. 1.